

הרב אברהם אוחיון

אהבת חסד

מהמאורות הגדולים

לקוט עשרים וחמשה ספרים
אוטנטיים, מרגשים ומלאים מוסר והנהגות

על מעלת אהבת חסד מ"המאורות הגדולים"

עריכת לשון:
הרב שאול עובדיה פתיה

ניקוד:
יהודית הירשמן

הגהות:
אביגיל רוט

ציורים:
אבישי חן

שרה קונופניצקי
תמר צייטלין

אלישע כץ
דבורה קוטובסקי
ב. יוסף

עימוד:
מ. פלקסר

ניהול גרפי:
אברהם אוחיון

הוצאת ספרים
אברהם אוחיון
כל הזכויות שמורות ©

הפצה בלעדית!

להזמנות ומשלוחים

פלאפון: 050-4164-500

וואטסאפ: 052-551-2000

סיטואות: 055-670-5567

מייל: 4164500@gmail.com

אתר: ohayon-books.co.il

למחבר אין קשר לאתר!

חדש!

**פתחנו חנות קונספט
כל הספרים במלאי!!!**

רחוב בית הדפוס 30
מרכז ספיר ביון 1 קומה 2
גבעת שאול - ירושלים

תָּכֵן עֲנִינִים

8	שׂוֹאֵב הַמַּיִם.....
10	כֶּף מִפְּיָסִים יֵלֵד קָטָן.....
12	נִעְלִי גְמִילוֹת חֲסִדִים.....
14	בְּזִכּוֹת הַהֶבְלָגָה.....
16	הַתֵּיל הָעֵנֹר.....
18	כֶּף סִפְקוֹ הַרְבֵּי אֶת נְדוּנֵינֶיהָ שֶׁל בֵּית הָאֱלֹמֶנָה.....
20	רְגִישׁוֹת לְכָל תַּלְמִיד.....
22	דְּאָגָה לַפֶּרֶט גַּם בְּעֵת קִשָּׁה.....
24	הַכֶּסֶף שֶׁיָּד לַמֶּבֶ"ה.....
26	לְעֵלוֹי נְשָׁמוֹת.....
28	טָרָם תְּבַקֵּשׁ וְאֲנִי אֲמַלִּיץ.....
30	סוּד הַסַּנְדְּקָאוֹת הַכְּפוּלָה.....
32	"בְּרִכֵּי נָא אֶת שְׂמוֹאֵל הַלְוִי בֶן רַחֵל".....
34	"נִתְתִּי מִכֶּסֶפִי לְצִדְקָה...."
36	שִׁיחַת הַטַּלְפוֹן בְּיוֹם הַהוֹלָדָת.....
38	"רַחֲמֵנוֹת עָלֵינוּ!".....
40	כְּרִים לְכֹלָה עֲנִיָּה.....
42	הַרְבֵּצַת תּוֹרָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ.....
44	צִדְקַת הַרֵב צִדְקָה.....
46	"גֵּשׁ אֶל הַבְּרִז, וְרַחֵץ אֶת יְדֶיךָ בְּמַיִם חַמִּים...."
48	מִי רוֹמֵן אֶת הַדְּלָיִים?.....
50	"קַח אֶת הַצְּעִיף שְׁלִי".....
52	אֲלוֹף בְּרִגִישׁוֹת.....
54	"הֲלֹא בְּעֵלְת הַבַּיִת טָרַחְתָּ!".....
56	"שֶׁהוּא יַעֲלֶה אוֹתִי!".....

הַקְדָּמָה

כְּמוֹ בְּכָל מִצְוָה חֲשׂוּבָה וְיִקְרָה, גַּם בְּנוֹגַע לְעִבּוּדַת הַחֲסֵד, הַדְרָךְ לְעִמּוּד עַל מַהוּתָהּ וְלִהְפִיר בְּדְרָךְ הַהֲתַעֲלוּת בָּהּ - הִיא לְשֵׁאת עֵינַיִם אֶל הַהֲרִים וְלִהְתְּבֹנֵן בְּמַעֲשֵׂי הַגְּדוֹלִים. עֲלֵינוּ לְלַמֵּד מֵאֲוִרְחוֹת רַבּוֹתֵינוּ וּמֵאֲוִרוֹתֵינוּ, לְרֵאוֹת פִּיצוּד נִהְגוּ הֵם בְּאַהֲבַת הַחֲסֵד, עַד כִּפְּמָה הַקְּדִישׁוֹ מְזַמְּנֵם הַיִּקְרָר מֵאַהֲבָה וּמִפֶּזוּ כְּדִי לְהִתְחַסֵּד עִם זֻלְתָּם, לְפַעֲמַיִם בְּעֲנִינִים שְׂנֵאָרַיִם בְּעֵינֵינוּ כְּזוֹטוֹת מַפְּשׁ.

בְּסֵפֶר זֶה קִבְּצֵנוּ עֲשָׂרִים וַחֲמִשָּׁה סְפּוּרִים מְבַחֲרִים מִכָּל סִדְרַת סְפָרֵי "הַמֵּאוֹרוֹת הַגְּדוֹלִים", הַנוֹגְעִים לְאַהֲבַת הַחֲסֵד. סְפּוּרִים נִפְלְאִים וּמְרִתְּקִים, מְעוֹרְרֵי מַחֲשָׁבָה וּמְאַלְפֵי מוֹסֵר, בֵּינֵהּ וְדַעַת.

חֲזָקָה עַל הַקּוֹרָא, קָטָן כְּגֹדוֹל, יָלֵד כְּמִבְּגָר, שֶׁלְמִקְרָא סְפּוּרִים אֵלּוּ תִתְעוֹרֵר בְּנַפְשׁוֹ תְּשׁוּקָה חֲזָקָה וְאַמִּיצָה לְהִתְחַסֵּד, לְתַן וְלִהְשָׁפִיעַ. וְיֵהִי רְצוֹן שְׂנֵזְפָה לְהִדְמוּת לְקוֹנֵנוּ, בְּחֲסֵד, בְּרַחֲמִים וּבְהִשְׁפָּעָה. אָמֵן.

**שְׁלָכֶם
אֲבָרְהָם אוֹחִיוֹן**

אַהֲבַת חֲסֵד. הַחֲסֵד, מִדַּת הַנְּתִינָה, הוּא אֲבָן יְסוּד בְּעִבּוּדַת ה'. וְיִקְא הַהֲטָבָה הַגְּשָׁמִית, לְכֹאֲוָרָה, לְאוֹלַת, הִיא הַיִּצְרָת קִרְבָּה עֲצוּמָה וְנוֹרָאָה בִּין הָאָדָם לְקוֹנוֹ.

כֶּף הוֹרוּנוּ רַבּוֹתֵינוּ, כִּי "וְהִלַּכְתָּ בְּדְרָכָיו" הוּא הַדְרָכָה לְכָל הַמְצוּוֹת הַנוֹגְעוֹת לְחֲסֵד; בְּקוֹר חוֹלָיִם, קְבוּרַת הַמַּת, הַלְבָּשַׁת עֲרָמִים וְעוֹד. אִין מְצִיאוֹת אַחֲרַת לְהִדְמוּת בָּהּ לְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, מְלַבֵּד הַחֲסֵד.

אֵלָּא שֶׁהַיִּצָר הָרַע, כְּדִרְכּוֹ הָרַעָה, שׁוֹקֵד תְּמִיד עַל פִּתְחֵי לְבוֹ שֶׁל הָאָדָם וּמְבַקֵּשׁ לְמַנְע מִמֶּנּוּ לְהִתְרוֹמֵם לְמַדְרַגַת "נוֹתָן". הוּא שׁוֹאֵף תְּמִיד לְהַפִּילוֹ וְלִהְוִרְדוֹ לְמַדְרַגַת "נוֹטָל", בִּידְיָעָה שֶׁבְּנִקְדָּה זוֹ טְמוּן כָּל מְאַבְקוֹ עַל לְבוֹ שֶׁל הָאָדָם.

וְאִכּוּ, בְּנִקְדָּה זוֹ נִטְשֶׁת מְלַחְמָה עֲגָה בְּלְבוֹ שֶׁל הָאָדָם, הָאֵם לְהִתְעֵלוֹת לְמַדְרַגַת "נוֹתָן" - לְהִיזוֹת נוֹתָן וּמִשְׁפִּיעַ, מִתְחַסֵּד עִם זֻלְתוֹ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת. אוֹ שְׁמָא לְהִשְׁאֵר עַל מְכוּנוֹ בְּמַדְרַגַת "נוֹטָל" - וְלַחֲשֵׁב בְּכָל נִקְדָּה וּנְקָדָה, בְּכָל מַעֲשֵׂה וּמַעֲשָׂה, מֵהִי הַתּוֹעֵלַת שֶׁהוּא עֹשׂוֹי לְהַפִּיק מִמֶּנּוּ לְעֲצָמוֹ.

רבי יוסף זונגדל מסלנט, רבו של רבי ישראל סלנטר, היה גאון עצום ואציל נפש. מדותיו הטובות היו לשם דבר, ועונותנותו היתה נפלאה. פעם אחת, עברה ליד ביתו אשה אלמנה. היא חפשה את שואב המים, כיון שרצתה שיוביל אל ביתה כמה דליי מים.

אך האלמנה לא מצאה את שואב המים, ולפתע הבחינה ברבי יוסף זונגדל. רבי יוסף זונגדל היה לבוש בפשטות, כאיש עני, והאלמנה שלא הפירה אותו, חשבה כי אולי הוא שואב המים.

"האם אתה הוא שואב המים?" שאלה, ורבי יוסף זונגדל הנהן בחיוב.

"האם תסכים להוביל לביתי חמשה דליי מים, תמורת תשלום, כמובן?"

"בשמחה", השיב רבי יוסף זונגדל, והלה אל הבאר, לשאב עבור האלמנה חמשה דליי מים.

האלמנה שמחה מאד, על שמצאה את "שואב המים", וכאשר סיים רבי יוסף זונגדל את מלאכתו, בקשה לשלם לו.

אבל רבי יוסף זונגדל דחה אותה בנימוס. "אין צרף", אמר, "בפעם הבאה שאשאב בעבורך תשלמי לי".

האלמנה הסכימה ברצון לדתית התשלום, אולם לאחר שבוע, כאשר חפשה את "שואב המים", כדי לשלם לו, התברר לה כי לא היה זה שואב המים, אלא הגאון הצדיק, רבי יוסף זונגדל.

חרטה מלאה את לבה, כיצד העזה להטריח כן תלמיד חכם צדיק, במלאכה פה פשוטה, והיא עלתה אל ביתו, לבקש את סליחתו.

אבל רבי יוסף זונגדל, שהיה בעל עין טובה, רוח נמוכה ונפש שפלה, כָּלל לא הבין מדוע היא מבקשת את סליחתו. "הלא אני צריך להודות לך" אמר בחינה, "על שזפית אותי לגמל עמך חסד בגופי..."

